Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9008
Copyright: Melk, Benediktinerstift

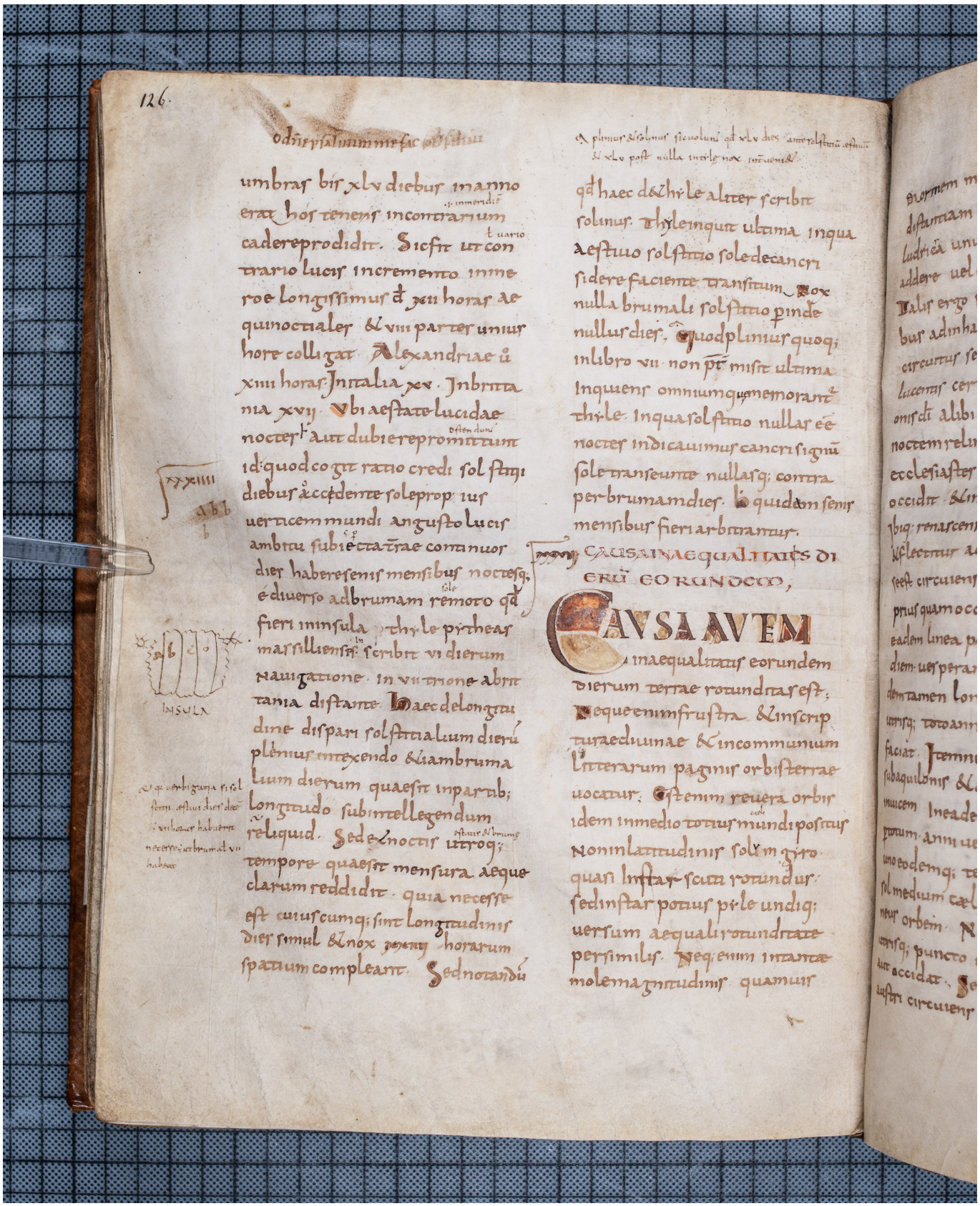

126.

umbras bis xlv diebus in anno
erat hos tenens in contrarium
cadere prodidit. Sic fit ut con
trario lucis incremento inme
roe longissimus d. xii horas ae
quinoctiales & viii partes unius
hore colligat. Alexandriae ů
xiiii horas. In Italia xv. In Britta
nia xvi. Vbi aestate lucidae
noctes aut dubie promittunt
id: quod cogit ratio credi sol stati
diebus accedente sole prop iu
uertice mundi angusto lucis
ambitu subiectatae continuos
dies habere semis mensibus noctesq;
e diuerso ad brumam remoto qd
fieri in insula thule pytheas
massiliensis scribit vi dierum
nauigatione in vi zone abs
tania distante. Haec de longitu
dine dispari solstitialium dierů
plenius in exendo & iambruma
lium dierum quaesit in partib;
longitudo subintellegendum
reliquid. Sed & noctis utroq;
tempore quaesit mensura aequa
clarum reddidit. quia necesse
est cuiuscumq; sint longitudinis
dies simul & nox xxiiii horarum
spatium compleant. Sed notandů

qd haec de thule aliter scribit
solinus. Thyle inquit ultima inqua
aestuo solstitio sole decancri
sidere faciente transitum. Nox
nulla brumali solstitio pinde
nullus dies. Quod plinius quoq;
in libro vii non pt̃ misit ultima
inquens omniumq; memorant
thule. In qua solstitio nullas ee
noctes indicauimus cancri signů
sole transeunte nullasq; contra
per brumam dies. Quidam semis
mensibus fieri arbitrantur.

CAUSA INAEQUALITATIS DIERŮ EORUNDEM,

CAUSA AUTEM
inaequalitatis eorundem
dierum terrae rotunditas est;
Neque enim frustra & in scrip
turae diuinae & in communium
litterarum paginis orbis terrae
uocatur. Est enim reuera orbis
idem in medio totius mundi positus
Non in latitudinis solum gyro
quasi instar scuti rotundus
sed instar potius pilae undiq;
uersum aequali rotunditate
persimilis. Neq; enim in tanta
mole magnitudinis quamuis